

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

16317 REIAL DECRET 1892/2004, de 10 de setembre, pel qual es dicten normes per a l'execució del Conveni internacional sobre la responsabilitat civil derivada de danys causats per la contaminació de les aigües del mar per hidrocarburs. («BOE» 226, de 18-9-2004.)

El Conveni internacional sobre la responsabilitat civil derivada de danys causats per la contaminació de les aigües del mar per hidrocarburs, subscrit a Brussel·les el 29 de novembre de 1969, i ratificat per Espanya amb data 8 de desembre de 1975, va entrar en vigor, d'acord amb el que preveu l'article 15, el dia 7 de març de 1976.

En aquest Conveni s'estableix que els propietaris dels vaixells a què aquell es refereix estan obligats a garantir una indemnització adequada pels danys causats per sinistres de contaminació en el territori o en el mar territorial de qualsevol dels estats subscriptors del Conveni. Per assegurar l'efectivitat d'aquesta obligació, s'imposa al propietari del vaixell el deure de subscriure una assegurança o una altra garantia financera per cobrir la seva responsabilitat per danys causats per contaminació. Així mateix, s'estableix que cada Estat contractant ha d'exigir aquesta assegurança o garantia financera, no ha de donar permís per comerciar als vaixells compresos en el Conveni que enarborin el seu pavelló si no van proveïts del certificat corresponent i ha d'adoptar les mesures pertinents perquè els vaixells, sigui quin sigui el seu país de matrícula, estiguin proveïts del certificat per entrar o sortir de ports del seu territori o arribar i salpar d'un ancoratge o estació terminal en el seu mar territorial.

Amb la finalitat de possibilitar l'execució del Conveni esmentat, es van dictar les ordres ministerials de 4 de març de 1976, i de 24 de febrer i 31 de desembre de 1977.

Mitjançant el Protocol, fet a Londres el 27 de novembre de 1992, es va esmenar el Conveni internacional sobre responsabilitat civil derivada de danys causats per la contaminació de les aigües del mar per hidrocarburs de 1969. Espanya es va adherir a aquest Protocol el 6 de juny de 1995, i simultàniament va denunciar el Conveni de 1969.

L'entrada en vigor del Protocol de 1992 ha implicat canvis significatius respecte del Conveni de 1969, entre els quals es pot destacar la variació dels límits de responsabilitat, la modificació de les definicions que conté l'article 1 del text o la possibilitat d'expedició de certificats no només respecte dels vaixells abanderats en un Estat contractant, sinó també respecte dels vaixells que no estiguin matriculats en aquest Estat.

Tot això determina la necessitat d'aprovar una norma nova que estableixi les regles necessàries per a l'execució del Conveni esmenat i, a la vegada, que reguli en una disposició única els diferents aspectes relacionats amb l'exigència i el control per part de l'Administració marítima dels certificats d'assegurança o de garantia financera emesos.

D'altra banda, una de les novetats del Protocol de 1992 consisteix a establir un sistema d'esmena dels límits de responsabilitat mitjançant acords adoptats en el si del Comitè Jurídic de l'Organització Marítima Internacional. La primera esmena, que ha elevat els límits aproximadament en un 50 per cent, la va adoptar el Comitè Jurídic en el 82è període de sessions, mitjançant la Resolució LEG. 1(82), aprovada el 18 d'octubre de 2000 i publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» el 3 d'octubre de 2002.

Aquest nou sistema d'esmena confereix a les quanties dels límits de responsabilitat un caràcter temporal,

circumstància que aconsella que les normes de dret intern no estableixin una quantificació del límit de responsabilitat, sinó que, per contra, efectuïn únicament una remissió al límit de responsabilitat que correspongui en funció del tonatge del vaixell, d'acord amb el que disposa el Conveni de 1992. Aquesta solució permet que la norma de dret intern no quedi desfasada i pugui preveure les modificacions futures en els límits que es vagin produint conforme al sistema del Conveni i que estiguin vigents per al Regne d'Espanya.

Finalment, l'experiència pràctica acumulada després dels anys d'aplicació del Conveni de 1969 aconsella regular de manera expressa l'obligació o bé de subscriure una assegurança, o bé de constituir una altra garantia financera, per cobrir la responsabilitat per danys causats per contaminació, d'acreditar-ne el compliment, així com regular les conseqüències derivades de l'incompliment de tal obligació.

A aquestes finalitats obeeix aquest Reial decret, que conté les regles necessàries per a l'execució del que estableix el Conveni internacional sobre la responsabilitat civil derivada de danys causats per la contaminació de les aigües del mar per hidrocarburs, actualment en vigor.

En virtut d'això, a proposta del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda i de la ministra de Foment, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 10 de setembre de 2004,

DISPOSO:

Article 1. *Cobertura de la responsabilitat civil per danys causats per la contaminació de les aigües del mar per hidrocarburs.*

1. De conformitat amb el que preveu l'apartat 1 de l'article 7 del Conveni internacional sobre la responsabilitat civil derivada de danys causats per la contaminació de les aigües del mar per hidrocarburs de 1969, esmenat pel Protocol fet a Londres el 27 de novembre de 1992 (d'ara endavant, Conveni de responsabilitat civil de 1992), al qual Espanya es va adherir amb data 6 de juny de 1995, els propietaris de vaixells que transportin més de 2.000 tones d'hidrocarburs a granel com a carregament han de subscriure una assegurança o una garantia financera que cobreixi la seva responsabilitat pels danys causats per la contaminació, d'acord amb el que estableix el Conveni.

2. Queda prohibida la navegació de qualsevol vaixell mercant espanyol que transporti més de 2.000 tones d'hidrocarburs a granel com a càrrega, si no porta a bord el certificat acreditatiu de l'existència, amb validesa plena, de l'assegurança o la garantia financera a què es refereix l'apartat 1.

3. Queda prohibida la navegació pel mar territorial i per aigües interiors espanyoles de qualsevol vaixell mercant estranger que transporti, com a càrrega a granel, més de 2.000 tones d'hidrocarburs si no porta a bord un certificat d'assegurança o una altra garantia financera en vigor i expedit de conformitat amb el Conveni de responsabilitat civil de 1992 i que cobreixi fins al límit de responsabilitat que li correspongui, exigible en virtut d'aquest Conveni.

4. Les capitaniaes marítimes poden exigir la presentació d'aquest certificat en realitzar el despatx d'entrada o sortida dels vaixells als quals siguin aplicables els apartats anteriors, i, a més d'incoar l'expedient sancionador corresponent d'acord amb la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, poden ordenar la immobilització, i totes les mesures que siguin necessàries per prevenir qualssevol vessaments, dels vaixells infractors que incompleixin les obligacions que estableixen els apartats esmentats.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'aquest Reial decret, s'entenen incorporades les definicions que inclou l'article 1 del Conveni de responsabilitat civil de 1992 relatives a «vaixell», «persona», «propietari», «Estat de matricula del vaixell», «hidrocarburs», «danys ocasionats per contaminació», «mesures preventives», «succés», «organització» i «Conveni de responsabilitat civil de 1969».

Article 3. *Normativa aplicable al certificat.*

El certificat acreditatiu de l'existència de l'assegurança o de la garantia financera a què es refereix l'article 7 del Conveni s'ha d'ajustar a les normes que estableix aquest Reial decret.

Article 4. *Certificat acreditatiu d'una assegurança.*

Quan la base del certificat sigui una assegurança, aquesta ha d'estar concertada amb entitats asseguradores que hagin obtingut autorització del Ministeri d'Economia i Hisenda per operar en el ram 12, «Responsabilitat civil en vehicles marítims, lacustres i fluvials», dels que preveu l'apartat A, «Classificació dels riscos per rams», de la disposició adicional primera de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, o que, estant domiciliades en un país pertanyent a l'Espai Econòmic Europeu, exerceixin la seva activitat a Espanya en règim de dret d'establiment o règim de lliure prestació de serveis.

L'assegurança es pot formalitzar o bé mitjançant una pòlissa específica, o bé com una cobertura més de les pòlisses que tinguin subscrites els propietaris dels vaixells per cobrir la seva responsabilitat civil o altres riscos.

Article 5. *Certificat acreditatiu d'una garantia financera.*

Quan la base del certificat sigui una garantia financera, aquesta ha d'haver estat atorgada per entitats degudament autoritzades per fer-ho, conforme a la legislació que sigui aplicable.

Article 6. *Límits de cobertura.*

1. L'assegurança o la garantia financera han de cobrir la responsabilitat civil del propietari del vaixell en la forma, les condicions i per la quantia, en drets especials de gir i d'acord amb l'arqueig del vaixell, que resultin en virtut del que estableix el Conveni de responsabilitat civil de 1992.

El límit de la cobertura de l'assegurança o de la garantia financera és en cada moment el que estigui vigent, per a la qual cosa s'han de tenir en compte les esmenes de les quanties de limitació que es puguin adoptar per resolució del Comitè Jurídic, per aplicació del procediment d'esmena establert en virtut de l'article XII ter, «Clàusules finals», del Conveni de responsabilitat civil de 1992.

2. Als efectes d'aquest article, l'arqueig de vaixells és el tonatge brut calculat conforme a les regles relatives a la determinació de l'arqueig que figuren a l'annex I del Conveni internacional sobre arqueig de vaixells de 1969.

Als efectes de la definició de dret especial de gir i la seva conversió, cal atènyer-se al que preveu el número 9 del Conveni de responsabilitat civil de 1992.

Article 7. *Durada de la cobertura.*

1. La durada de l'assegurança o de la garantia financera és per un període de temps concret no superior a un any i sempre s'entén referida a l'horari d'Espanya.

2. Els efectes de l'assegurança o de la garantia financera es regulen de conformitat amb el que preveu l'article 7.5 del Conveni de responsabilitat civil de 1992.

3. El que preveu l'apartat anterior és aplicable a qualsevol modificació que tingui per efecte alterar l'assegurança o la garantia de manera que no satisfaci els termes del Conveni.

Article 8. *Sol·licitud del certificat.*

1. El certificat acreditatiu de l'existència d'assegurança l'han de sol·licitar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions els propietaris dels vaixells o les entitats asseguradores que els cobreixin. En el cas d'existència de coassegurança, la sol·licitud l'ha de fer l'entitat obridora que tingui la representació de totes aquestes.

El certificat acreditatiu de l'existència de garantia financera s'ha de sol·licitar a l'autoritat sota la supervisió de la qual estigui l'entitat que atorgui la garantia financera pels propietaris respectius dels vaixells o les entitats financeres que atorguin la garantia.

La sol·licitud s'ha de fer amb una antelació no inferior a 20 dies de la data en què es pretengui que el certificat tingui efectes, llevat de casos excepcionals degudament justificats, en els quals l'autoritat expedidora del certificat pot reduir el termini.

2. A la sol·licitud s'hi ha d'adjuntar el document acreditatiu de l'assegurança (carta blava) o de la garantia financera i, degudament emplenats, els qüestionaris que requereixi la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o l'autoritat supervisora corresponent al propietari del vaixell, l'entitat o les entitats asseguradores o els garants.

3. El certificat s'ha d'ajustar al model uniforme annex al Conveni, i se n'ha de remetre una còpia a la Direcció General de la Marina Mercant.

4. La seva durada no pot ser superior a la de l'assegurança o la garantia financera en què es basa la seva expedició.

5. El certificat a què es refereixen els apartats anteriors es pot estendre tant per a vaixells matriculats a Espanya com per a vaixells matriculats en un Estat no contractant.

Article 9. *Modificacions de la cobertura durant la vigència del certificat.*

1. Si, durant la vigència del certificat, el contracte d'assegurança o la garantia financera redueixen o perden la seva eficàcia, l'autoritat expedidora d'aquell, tan aviat com en tingui coneixement, ha de procedir a anul·lar i retirar el certificat esmentat, i ho ha de comunicar a la Direcció General de la Marina Mercant i, si s'escau, ha de publicar els avisos oportuns.

2. El propietari del vaixell, l'entitat asseguradora o el garant estan obligats a comunicar immediatament a l'autoritat expedidora del certificat qualsevol circumstància que produeixi l'extinció, la pèrdua o la reducció d'eficàcia de l'assegurança o de la garantia financera.

3. El propietari, a més, està obligat a retornar el certificat corresponent a l'autoritat expedidora d'aquest.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret i, en particular, les disposicions següents:

a) L'Ordre de 4 de març de 1976, per la qual es dicten normes per a l'execució del que estableix el Conveni internacional sobre la responsabilitat civil derivada de danys causats per la contaminació de les aigües del mar per hidrocarburs.

b) L'Ordre de 24 de febrer de 1977, sobre despatx i navegació de vaixells que transportin com a càrrega hidrocarburs a granel.

c) L'Ordre de 31 de desembre de 1977, per la qual es donen normes per a l'aplicació de l'Ordre de 24 de febrer de 1977, sobre despatx i navegació de vaixells que transportin com a càrrega hidrocarburs a granel.

Disposició final primera. *Habilitació per dictar instruccions.*

La Direcció General de la Marina Mercant i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions han de dictar, en l'àmbit de les competències respectives, les instruccions de servei que siguin necessàries per a l'aplicació d'aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 10 de setembre de 2004.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta primera del Govern
i ministra de la Presidència,
MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

16358 *ESMENES de 2002 al Conveni internacional per a la seguretat de la vida humana a la mar, 1974, esmenat (publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» del 16 al 18 de juny de 1980), adoptades el 24 de maig de 2002, mitjançant la Resolució MSC 123 (75).* («BOE» 227, de 20-9-2004.)

RESOLUCIÓ MSC.123(75) (aprovada el 24 de maig de 2002)

Adopció d'esmenes al Conveni internacional per a la seguretat de la vida humana a la mar, 1974, esmenat

El Comitè de Seguretat Marítima, Recordant l'article 28.b) del Conveni constitutiu de l'Organització Marítima Internacional, article que tracta de les funcions del Comitè,

Recordant a més l'article VIII.b) del Conveni internacional per a la seguretat de la vida humana a la mar (Conveni SOLAS), 1974 (d'ara endavant denominat «el Conveni»), relatiu al procediment d'esmena aplicable a l'annex del Conveni, amb l'excepció del capítol I,

Havent examinat en el 75è període de sessions les esmenes al Conveni proposades i distribuïdes de conformitat amb el que disposa l'article VIII.b).i) del Conveni,

1. *Adopta*, de conformitat amb el que disposa l'article VIII.b).iv) del Conveni, les Esmenes al Conveni, el text de les quals figura a l'annex de la present Resolució;

2. *Decideix*, de conformitat amb el que disposa l'article VIII.b).vi).2).bb) del Conveni, que les Esmenes es con-

sideren acceptades l'1 de juliol de 2003 llevat que, abans d'aquesta data, més d'un terç dels governs contractants del Conveni, o un nombre de governs contractants les flotes mercants combinades dels quals representin com a mínim el 50 per 100 del tonatge brut de la flota mercant mundial, hagin notificat que recusen les Esmenes;

3. *Invita* els governs contractants del Conveni que prenguin nota que, de conformitat amb el que disposa l'article VIII.b).vii).2) del Conveni, les Esmenes entren en vigor l'1 de gener de 2004, una vegada que hagin estat acceptades conforme al que especifica el paràgraf 2 anterior;

4. *Demana* al secretari general que, de conformitat amb l'article VIII.b).v) del Conveni, remeti còpies certificades de la present Resolució i del text de les Esmenes que figura a l'annex a tots els governs contractants del Conveni;

5. *Demana a més* al secretari general que remeti còpies de la present Resolució i del seu annex als membres de l'Organització que no són governs contractants del Conveni.

ANNEX

Esmenes al Conveni internacional per a la seguretat de la vida humana a la mar, 1974, esmenat

CAPÍTOL IV

Radiocomunicacions

Regla 1. *Àmbit d'aplicació.*

1. Se suprimeixen els paràgrafs 3, 4, 5, 6 i 7.
2. El paràgraf 8 existent es torna a numerar com a paràgraf 3.

Regla 3. *Exempcions.*

3. El terme «o» al final del paràgraf 2.2 se substitueix per un punt (.)
4. Se suprimeix el paràgraf 2.3.

Regla 4. *Prescripcions funcionals.*

5. En el paràgraf 1.6, la referència a «les regles V/12 g) i V/12 h)» se substitueix per la de «la regla V/19.2.3.2».

Regla 7. *Equip radioelèctric-Generalitats.*

6. Se suprimeixen els paràgrafs 2, 3 i 4.
7. El paràgraf 5 existent es torna a numerar com a paràgraf 2.

Regla 12. *Serveis d'escolta.*

8. Se suprimeix el paràgraf 4.

Regla 14. *Normes de funcionament.*

9. En el paràgraf 1, se suprimeixen en la segona frase les paraules «A reserva del que disposa el paràgraf 2 següent.».
10. Se suprimeix el paràgraf 2.